

'ಇಲ್ಲ' ಅಂತ ಕೈಯಾಡಿಸಿದ್ದಳು. ಇಂಥವರೂ ಇರುತ್ತಾರಾ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಂಗೋಲಿಪುಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದವರು? ಎಂದು ಸರೋಜನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತೇನೋ. ಒಂದು ಕೆಲಸ ತಪ್ಪಿತು ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಿರುವ ಜಾಯಮಾನದವಳಲ್ಲ ಸರೋಜ. ತಾನೇ ಮನೆಯಿಂದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಕವರಿನಲ್ಲಿ ರಂಗೋಲಿ ತಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

'ರಂಗೋಲಿ... ಕಲರ್ ಕಲರ್ ರಂಗೋಲಿ... ಅಂತ ದಿನಾ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಕೂಗೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತೆಗೆದಿಟ್ಟೊಳ್ಳಿ ಸಣ್ಣಮ್ಯಾ...' ಎನ್ನುವ ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ಭಾಮ ಈಚೆ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ ಆಚೆ ಕಿವಿಯಿಂದ ಹೊರಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ರಂಗೋಲಿ ಖಾಲಿಯಾಗದಂತೆ ಹೊಂದಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅವಳೇ ಹೊತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನ ಅಂದರೆ ರಂಗೋಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ, ಮತ್ತಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ, ಬಣ್ಣ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಸರೋಜ ಎಷ್ಟು ಚಂದವಾಗಿ ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು ಅಂದರೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಹೆಂಗಳೆಯರು ಅರೆನಿಮಿಷ ನಿಂತು ಗಮನಿಸಿ ಹೋಗುವಷ್ಟು. ಕೈತೋಟದಲ್ಲಿನ ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಗೊರಟೆ ಮುಂತಾದ ಹೂಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಮಾಲೆ ಕಟ್ಟುವಷ್ಟು ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲದವಳು ಗುಲಾಬಿ ಅರಳಿದ್ದು ಕಂಡರೆ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದಂಟಿನ ಸಮೇತ ಕಿತ್ತು ಮುಡಿದುಕೊಂಡರಷ್ಟೇ ಅವಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ. ಭಾಮನ ಮಾತು ಅಂದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗಿ ಎಂಬ ಅಸಡ್ಡೆಯೋ, ತಾತ್ಕಾರವೋ ಏನೋ ಒಂದು. ಹೂವಿನಂತೆ ತನ್ನಪ್ಪನನ್ನೂ ಅಮಾಯಕ ಮಕ್ಕಳ ಕೈಯಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಳೇ ಸರೋಜ? ನಡುವಯಸ್ಸಿನ, ಮೈ ಬಗ್ಗಿಸಿ ದುಡಿಯುವುದರ